

Skarżące następnie podnoszą, iż sporna decyzja jest obarczona błędem, ponieważ stwierdza, iż wyniki badań przedłożone po upływie terminu zawitego nie mogły być przedmiotem analizy, gdy tymczasem zdaniem skarżących wszelkie dane dotyczące procymidonu zostały przedłożone w terminie. W opinii skarżących sporna decyzja narusza również art. 95 ust. 3 i art. 152 ust. 1 WE, odmawiając uwzględnienia badań przedstawionych w terminie i ocenionych jako zadawalające w ramach procedury włączenia substancji czynnej do załącznika I.

Skarżące powołują się również na naruszenia dyrektywy 91/414, rozporządzenia nr 3600/92 ⁽¹⁾, zasady dobrej administracji, zasady subsydiarności i proporcjonalności, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz pewności prawa, ochrony wysokich standardów i niezależności badań naukowych, jak i równości traktowania, zasady *nemo auditur turpitudinem suam allegans*, a także obowiązku uzasadniania aktów.

W razie gdyby Trybunał uznał, iż sporne pismo nie stanowi aktu podlegającego zaskarżeniu na mocy art. 230 ust. 4 WE, skarżące podnoszą, iż podstawą ich skargi jest również art. 232 WE dotyczący skargi na beczynność Komisji wobec odwołania od decyzji administracyjnej oraz formalnego wniosku. Ponadto, niezależnie od skargi o stwierdzenie nieważności decyzji i skargi na beczynność, skarżące domagają się wypłaty odszkodowania za szkody poniesione bezpośrednio skutkiem spornego pisma.

⁽¹⁾ (Dz.U. 230, 19/08/1991, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 366, 15/12/1992, str. 10).

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2005 r. — Gütermann przeciwko Komisji

(Sprawa T-456/05)

(2006/C 60/85)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Gütermann Aktiengesellschaft (Gutach-Breisgau, Niemcy) [Przedstawiciel(-e): J. Burrichter, B. Kasten i S. Orlikowski-Wolf, Rechtsanwälte]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji w zakresie, w jakim stwierdzono w nim naruszenie przez skarżącą art. 81 WE i art. 53 Porozumienia o EOG dla Szwecji, Norwegii i Finlandii w okresie od stycznia 1990 r. do grudnia 1993 r. łącznie,
- stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji w zakresie, w jakim nałożono w nim na skarżącą grzywnę w wysokości 4,021 mln EUR,
- ewentualnie, odpowiednie obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą w art. 2 decyzji,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2005) 3452 wersja ostateczna z dnia 14 września 2005 r. wydaną w sprawie 38.337 — PO/Nici, zmienioną przez decyzję pozwaną z dnia 13 października 2005 r. W zaskarżonej decyzji została na skarżącą nałożona grzywna za naruszenie art. 81 WE i art. 53 Porozumienia o EOG.

Na poparcie swojej skargi skarżąca przytacza cztery zarzuty.

Po pierwsze, kwestionuje ona naruszenie art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾. W związku z tym podnosi ona, że w art. 1 ust. 1 zaskarżonej decyzji nieprawidłowo określono czas trwania naruszenia.

W zarzucie drugim skarżąca podnosi, że został naruszony art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17/1962 ⁽²⁾ lub art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003. Jej zdaniem art. 2 zaskarżonej decyzji jest sprzeczny z podstawowymi zasadami ustalania kwot grzywien. W opinii skarżącej art. 2 zaskarżonej decyzji dodatkowo narusza te przepisy poprzez błędne zastosowanie uregulowania w sprawie łagodzenia sankcji z 1996 r.

Wreszcie skarżąca podnosi, że art. 2 zaskarżonej decyzji narusza zasadę proporcjonalności, ponieważ szczególna sytuacja skarżącej nie została wystarczająco uwzględniona przy ustalaniu grzywny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady EWG nr 17, pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 Traktatu (Dz.U. nr 13 z 21.2.1962, str. 204).